٠.				
	Геол. ан. Балк. полуос.	63 (1999)	119-134	Београд, децембар 2000
	Ann. Geol. Penins. Balk.			Belgrade, Decembre 2000

UDC (УДК) 564.8:551.763.12(497.11-11)

Original scientific paper Оригинални иаучни рад

CONTRIBUTION TO THE STUDY OF LOWER CRETACEOUS BRACHIOPODS OF CRNOLJEVICA (EASTERN SERBIA) AND THEIR STRATIGRAPHIC IMPORTANCE

by

Barbara Radulovic*

The work presents thirteen brachiopod species from Crnoljevica locality, and discusses the age of sedimentary rocks in which the fauna was found. The determined time of deposition is the Barremian. Brachiopod fauna of Crnoljevica resembles very much that of central Carpatho-Balkanides (Ozren, Devica, and Suva Planina). Paleoecological and paleobiogeographic features of the given fauna are analysed and a tabular overview is given of the revised brachiopod species described by Antula (1903). Both the range and distribution of Crnoljevica brachiopods in the Boreal and the Subtethyan (Jura) regions and the northern margin of the Tethys are included.

Key words: brachiopods, Lower Cretaceous, Barremian, stratigraphy, paleoecology, paleobiogeography. Carpatho-Balkanides, Crnoljevica, eastern Serbia.

У раду је приказано 13 брахиоподских врста из локалитета Цриољевица. Разматрана је старост седимената из којих фауна погиче и закључено је да су фоснлоносни слојеви баремске старости. Брахиоподска фауна Црнољевице је веома слична са фауном централних Карпато-балканида (Озрена, Девице и Суве планине). Анализиране су палеоеколошке одлике фауне и дато је њихово палеобиогеографско распрострањење. Табеларно су приказане ревидиране брахиоподске врсте које је описао Antula (1903), као и њихово стратиграфско и географско распрострањење у Северној и Субтетиској (Јура) области и дуж северног обода Тетиса.

Кључне речи: брахиоподи, доња креда, барем, стратиграфија, палеоскологија, палеобиогеографија, Карпато-балканиди, Црнољевица. источна Србија.

INTRODUCTION

Lower Cretaceous shallow-water carbonate rocks abounding in brachiopods, bivalves, and echinoids are extensively spread in the central Carpatho-Balkanides (Ozren, De-

University of Belgrade, Faculty of Mining and Geology, Institute of Regional Geology and Paleontology, Kamenička 6, 11000 Belgrade (E-mail: vrad@eunet.yu).

B. Radulovic

vica, Svrljiške Planine, Suva Planina). The most abundant and diverse are brachiopods, as stated by most of stratigraphers who only listed them. Descriptions of the brachiopod external features are given by Antula (1903) for seventeen species including three new ones and a new subspecies, Petković (1930) for seventeen species and one subspecies, and Sučić (1953) for twenty-four species and two subspecies.

This work gives a revised list (Table 1) of Lower Cretaceous brachiopods of Crnoljevica, which have been identified by their external and internal features. Detail descriptions will be published elsewhere.

LOCALITY OF FOSSILIFEROUS ROCKS

The locality of Lower Cretaceous sediments where brachiopods were collected is situated on the northern slope of Svrljiške Planine (Pleša), behind the last houses of Crnoljevica village by a strong spring (Fig. 1).

Fig. 1. Map showing fossiliferous locality of Crnoljevica (asterisk), and distribution of Lower Cretaceous sediments (shaded pattern), Svrljiške Planine, eastern Serbia.

Сл. 1. Географски положај фосилоносног локалитета Црнољевица (звездица) и распрострањења доњокредних седимената (засенчно), Сврљишке планине, источна Србија.

In the geological succession three packets of sediments can be distinguished (Fig. 2). First packet are bedded bioclastic limestones (beds from 20 to 50 cm thick) (Figs. 2, 3) which bear shell fragments of molluses, microgastropods, echinoderm detritus, bryozoans, dasyclad fragments. Scarce foraminifers are identified as: Neotrocholina sp. (cf. N. aptiensis Trifonova), Trocholina sp., Orbitolinopsis? sp., miliolids. There is a paucity of dasyclads: Actinoporella podolica (Alth) Conrad, Pratrulon & Radoicic, Cylindroporella sp., Neomeris sp., Pseudoactinoporella fragilis Conrad, Pseudoactinoporella? silvaeregis Bucur, Suppiluliumella praebalcanica Bakalova, and some other algae (Udoteacae: Boueina).

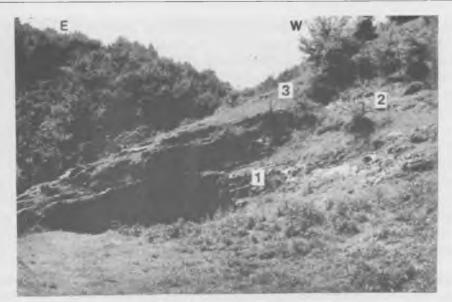

Fig. 2. Section through Barremian sediments at Crnoljevica spring.

1. Bioclastic limestone; 2. Grey finegrained marly limestone; 3. Dark clayey limestone.

Сл. 2. Профил баремских седимената црнољевичког врела.

1. Биокластични кречњаци; 2. Сиви финозрни лапоровити кречњаци; 3. Мрки глиновити кречњаци.

Fig. 3. Bioclastic limestone (1) and grey finegrained marly limestone (2) (detail from Fig. 2). Сл. 3. Биокластичии кречњаци (1) и сиви финозрни лапоровити кречњаци (2) (детаљ са сл. 2).

Second packet is built up of grey fine-grained, marly limestone 0.80 m thick (Figs. 2, 3). There is considerably less biodetritus in this beds, scarce echinoid detritus, a few bryozoans, and few poorly preserved foraminifers (*Nezzazata* sp. and *Lenticulina* sp.).

Third packet consist of brown clayey limestone (Fig. 2) about 7 m thick, which contains moderate amount of biodetritus of bryozoans, echinoid and mollusca, and scarce foraminifers (*Haplophragmoides* sp., *Nezzazata* sp., etc.) also.

The above sedimentary packets contain, in addition to microfaunal and microfloral remains, an abundant megafaunal association represented by brachiopods (list of revised and identified species given in Tables 1 and 2), echinoids (Holaster cordatus Dubois, Holaster intermedius Agassiz, Pseudodiadema grasi Desor, Psamechinus hiselyi Desor), bivalves (Rastelum rectangulare (Roemer), Aetostreon latissimum (Lamarck), Aetostreon crassinodosus (Antula), Mimachlamys robinaldina d'Orbigny, Neithea atava (Roemer), Neithea neocomiensis (d'Orbigny), Plicatula placunaea Lamarck, Pholadomya cf. gillieroni Pictet), cephalopods (Eucymatoceras aff. plicatum Fitton).

Table 1. Summary of taxonomic revision of brachiopod species described by Antula (1903). Табела 1. Преглед ревидираних брахиоподских врста које је описао Antula (1903).

Antula (1903)	Radulovic (this paper)	
Rhynchonella multiformis Roemer	Cyclothyris rostriformis (de Loriol)	
Rhynchonella irregularis Pictet	Cyclothyris renauxiana (Pictet)	
Rhynchonella lata d'Orbigny		
Rhynchonella Gillieroni Pictet	Cyclothyris gillieroni (Pictet)	
Rhynchonella Pančici n.sp.	Cyclothyris pancici (Antula)	
Rhynchonella nov. sp. ex gr. Rh. polygona d'Orbigny		
Thecidea cf. tetragona Roemer		
Terebratula Carteroniana d'Orbigny var. serbica Antula	Loriolithyris russillensis (de Loriol)	
Terebratula essertensis Pictet	Sellithyris essertensis (Pictet)	
Terebratula valdensis P. de Loriol	Loriolithyris valdensis (de Loriol)	
Terebratula salevensis P. de Loriol		
Terebratula acuta Quenstedt	Musculina sanctaecrucis (Catzigras)	
Terebratula sella Sowerby		
Waldheimia (Zeilleria) Žujovici n.sp.	Dzirulina pseudojurensis (Leymerie)	
Waldheimia (Zeilleria) cf. tamarindus Sowerby		
Waldheimia (Eudesia) timacensis n.sp.	"Waldheimia (Eudesia)" timacensis Antula	
Terebratella n. sp. cf. ferruginea Pictet		

AGE OF BRACHIOPODS OF CRNOLJEVICA AND ADJACENT TERRAIN

A sequence individualised in Lower Cretaceous of the central Carpatho-Balkanides of eastern Serbia (Ozren, Devica, Svrljiške Planine, Suva Planina) is represented by bioclastic limestones and marly limestones which contain characteristic megafauna of prevailing brachiopods, and echinoids, bivalves, gastropods, and corals. The age of the sequence is disputable.

Antula (1903) dates the fossiliferous rocks of Crnoljevica as Hauterivian ("Middle Neocomian").

Petkovic (1930) identifies about forty species from marly limestones of Suva Planina, mainly brachiopods, bivalves, and echinoids, and ascribes them to the Hauterivian.

Sucic (1953) describes twenty-four brachiopod species and two subspecies from marly limestones and marls of Ozren and Devica, and dates them Hauterivian. She also describes echinoid, bivalvian, gastropod, coral, and cephalopod species.

Sucic (1967) identifies as Valanginian/Hauterivian bivalves, echinoids, and gastropods (though most abundant, brachiopods are not identified) from sandy/clayey limestones and marls in several localities, including Crnoljevica, of the Svrljiske Planine northern slopes.

Krstić & Danilova (1970) and Krstić et al. (1970) state the Urgonian character of the beds with brachiopods, bivalves, and echinoids at Crnoljevica, and that they "cen be Upper Barremian/Lower Aptian in age".

Jankičevič (1978) also takes for Upper Barremian/Lower Aptian the fossiliferous (brachiopod) beds of Crnoljevica.

Mitrovic-Petrovic (1979-1980) identifies twelve echinoid species from the fossiliferous brachiopod-abounding marly and sandy limestones of Suva Planina, which indicate the Barremian/Aptian age.

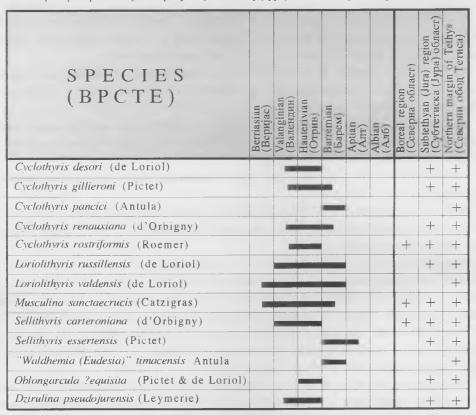
Jankicevic (1979–1980) considers that brachiopods, bivalves, and echinoids from bioclastic limestones (marly and sandy limestones) of Suva Planina, described earlier by Petkovic (1930), are Barremian. These limestones are overlaid by massive or thick—bedded limestones ("typical Urgonian limestones") which contain pachyodont shells of the Upper Barremian and Lower Aptian. Jankicevic (1979–1980) is the first to date Barremian age of the brachiopods, bivalves, and echinoids of Suva Planina, which are closely related to the fossil fauna of Crnoljevica.

Brachiopods are predominant at Crnoljevica over bivalves, echinoids, and gastropods. Bivalves range from the Valanginian to the Aptian. The only cephalopod found is *Eucymatoceras* aff. *plicatum* (Fitton) (Antula, 1903), widespread in Barremian and Aptian of western Europe and Caucasus.

This work considers a total of thirteen identified brachiopod species, which range within the Berriasian-Aptian (Table 2). The ranges of six species are greater, all including Barremian. Five species are known from Valanginian/Hauterivian, but probably have wider ranges, which is common for eastern Serbia, particularly when echinoids are considered (Mitrović-Petrović, 1979–1980). Two species introduced by Antula (1903) are known only from Barremian of the Serbian Carpatho-Balkanides. Brachiopods, and other megafaunal forms (bivalves and echinoids) could not give more precise stratigraphic dating.

Analysis of the previous data as well as the results obtained by detailed studies of brachiopods and micropaleontological research suggests a conclusion of the Barremian age of these sediments. In favour of such conclusion is the fact that dasyclads were found: *Pseudoactinoporella*? *silvaeregis* Bucur and *Suppiluliumella praebalcanica* Bakalova, as well as the fact that there are no real orbitolinids (*Palorbitolina*) in the microassociation which, with a high certainty point to the Lower Aptian.

Table 2. Stratigraphical distribution of brachiopod species of Crnoljevica, eastern Serbia and their occurrence in Boreal and Subtethyan (Jura) region and along the northern margin of Tethys. Табела 2. Стратиграфско распрострањење брахиоподских врста Црнољевице, источна Србија, и њихово распрострањење у Севериој и Субтетиској (Јура) области и дуж северног обода Тетиса.

PALEOECOLOGY AND PALEOBIOGEOGRAPHY

The character of sedimentary rocks (bioclastic limestones, marly limestones and clayey limestones) with brachiopods suggests a depositional area covered with fine mud. A sediment component of fine-grained clastic material is also noted – a likely indication of coast proximity.

Among the terebratulids, *Musculina sanctaecrucis*, *Loriolithyris russillensis*, *Sellithyris carteroniana*, *S. essertensis* has relatively large foramen. The terebratelids "Waldheimia (Eudesia)" timacensis and *Dzirulina pseudojurensis* have smaller shells and proportionally smaller foramens. Large foramens are an evidence of the normal pedicle function; pedicles were short and robust, attaching the shells to solid substratum. Abundant sponges, corals, echinoids (Holaster, Pseudodiadema, Psammechinus, spatangid forms), bivalves (particularly abundant are shells of Rastellum rectangulare, and then Exogira, Neithea, Perna, Plicatula, Cucullaea, Pholadomya), gastropods and bryozoans, or some other solid objects on the floor, could have been used by brachiopods te attach themselves.

Representatives of only one rhynchonellid genus, *Cyclothyris*, were found, which are believed by Ager et al. (1972) to exist only on mud (fine-grained) substratum. The described rhynchonellids of this genus populated muddy sea floor of the inner sublittoral. They lived on the sediment with its dorsal valve down, very small foramens had thin divide pedicles, which probably fixed or served to hold them in place during strong bottom current. This has been observed in other brachiopods directly rooted in the sediment, e.g. *Terebratulina retusa* (in Surlyk, 1972) and *Cretirhynchia limbata* (in Simon, 1998).

Bioclastic limestones contain fossils that belong to the varied population of the shallow-water environment, open or partly protected shelf (inner sublittoral). The pale-ontological content of upper beds in the section includes sponge spicules and lenticulinae, which indicate a deepening and calmer environment under the wave level.

Brachiopods are infilled with and enclosed in the same material, which indicates their fossilisation in the environment of their existence. The forms vary in age and all of them have both valves, rarely mechanically damaged. Specimens are variously oriented (no dominant direction has been noted) and sorted. All this can be an indication of a likely short post–mortal transport.

The species Cyclothyris desori, C. gillieroni, C. ranauxiana, C. rostriformis, Loriolithyris russillensis, L. valdensis, Musculina sanctaecrucis, Sellithyris carteroniana, S. essertensis and Dzirulina pseudojurensis found at Crnoljevica are extensively distributed along the northern margin of Tethys and resemble very much Lower Cretaceous fauna of French and Swiss Jura (Jura fauna – Middlemiss, 1984; Subtethyan fauna – Michalik, 1992; Gaspard, 1999). Except the two new Antula's species, others are known from the Jura fauna.

CONCLUSION

Using the modern method for studying the brachiopods, which includes the analysis of external and internal structures, a revision of brachiopod association from the Lower Cretaceous sediments found at the village of Crnoljevica has been done.

This new method was used in our country for the first time in studying the Lower Cretaceuous brachiopods. It has enabled to reliably define 13 brachiopod species showing mostly wide vertical distribution, whose revision is done in this paper. When compared as an association with other sites and with the analysis of the other accompanied fauna and microflora it was concluded that Crnoljevica sediments, from which the brachiopod fauna comes from, are of Barremian age. A systematic revision of the brachiopods from the same locality described by Antula (1903) is given.

Acknowledgements. I am deeply indebted to Prof. Dr. J. Jankicevic for useful suggestions and discussions; to Dr. R. Radoicic for the study of microfauna and microflora. For help in collecting brachiopod material thanks go to Prof. Dr. D. Rabrenovic and Prof. Dr. V. Radulovic. I would like to thank Prof. Dr. V. Radulovic for help in mastering the internal features of the brachiopod shells and assistance with the identification of the brachiopods.

REFERENCES - JUTEPATYPA

- Ager D.V., Childs A. & Pearson D.A.B., 1972: The Evolution of the Mesozoic Rhynchonellida.—Geobios, 5 (2-3), 157-233.
- Antula D., 1903: Srednji neokom kod Crnoljevice,- Geol. an. Balk. poluos., 6 (1), 6-73, Beograd (in Serbian Cyrillic).
- Gaspard D., 1999: Distribution of Lower Cretaceous brachiopods in Europe (Berriasian to Aptian). Bull. Soc. geol. France, 170 (3), 311–326.
- Jankicevic J., 1978: Barremien et Aptien des parties moyennes des Carpatho-Balkanides dans la Serbie orientale au point de vue du développement d'Urgonien.- Geol. an. Balk. poluos., 42, 103-194, Beograd (în Serbian, French summary).
- Jankičević J., 1979–1980: Contribution to the knowledge of Barreman stage between D. Koritnica and Bezište on Suva Planina Mountain.—Ibid., 43–44, 223–228, Beograd (in Serbian, English summary).
- Krstic B. & Danilova A., 1970: "Das Mittlere Neokom" von Crnoljevica im lichte neuer geologischer tatsachen.- Bull. Sci. Yougosl., A, 15 (9-10), p. 310.
- Krstic B., Kalenic M., Divljan M., Maslarevic LJ., Djordjevic M., Dolic M. & Antonijevic I., 1970: Geology of Knjazevac and Belogradcik sheets, BGM SFRJ 1:100,000.— Sav. geol. zav., 1-77, Beograd (in Serbian, English summary).
- Michalik J., 1992: The structure and distribution of the European Cretaceous brachiopod assemblages with emphasis on the Tethyan fauna. In: New aspects on Tethyan Cretaceous fossil assemblages.
 Chap. 2.3 Schriftenreihe der Erdwissenchahaftlichen der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 9, 57-74.
- Middlemiss F. A., 1984: Distribution of Lower Cretaceous brachiopods and its relation to climate.— In: Brenchley P. (ed.), Fossils and Climate, 165–170.
- Mitrovic-Petrović J., 1979-1980: Lower Cretaceous Echinids of Donja and Gornja Koritnica (Mts Suva Planina area).— Geol. an. Balk. poluos., 43-44, 263-271, Beograd (in Serbian, English summary).
- Petković V. K. 1930: Geoloski sastav i tektonski sklop Suve planme.— Pos. izd. Srp. Kralj. akad., 76, 1–136. Beograd (m Serbian).
- Simon E., 1998: Maastrichtan brachiopods from Ciply: palaeoecological and stratigraphical significance.— Bull. Inst. r. Sci. nat Belg., 68, 181–232.
- Sucic Z., 1953: Contribution à la connaissance de la constitution géologique des montagnes Ozren et Devica (Serbie Orientale).— Geol. an. Balk. poluos., 21, 77–123, Beograd (in Serbian, French summary).
- Sucic Z., 1967: Contribution à la stratigraphie des Svrljiške planine (Serbie Orientale).— Ibid., 33, 61-68, Beograd (in Serbian, French summary).
- Surlyk F., 1972. Morphological adaptations and population structures of the Danish Chalk brachiopods (Maastrichtian, Upper Cretaceous).— Biol. Skr. Dan. Vidensk, Selsk., 19 (2), 1–57.

РЕЗИМЕ

ПРИЛОГ ИОЗНАВАЊУ ДОЊОКРЕДНИХ БРАХИОПОДА ЦРНОЉЕВИЦЕ (ИСТОЧНА СРБИЈА) И ЊИХОВ СТРАТИГРАФСКИ ЗНАЧАЈ

УВОД

Карбонатни плитководни седименти доње креде са богатом фауном шкољака, брахиопода и јежева имају велико распрострањење у средишњим деловима Карпато—-балканида. У овим седиментима међу најбројнијим су брахиоподи, и већина истраживача даје само њихове спискове. Описе спољашњих карактеристика брахиоподских

врста из ових седимената дало је само три аутора: Antula (1903) је описао 17 врста, међу којима 3 нове врсте и једну нову подврсту, Petkovic (1930) је описао 17 врста и једну подврсту, а Sučic (1953) је описала 24 врсте и две подврсте.

У овом раду дат је ревидиран списак доњокредних брахиопода (табела 1) Црнољевице, који су одређени на основу спољашњих и унутрашњих карактеристика, и одређене врсте су приказане на две табле. Детаљан приказ и описи брахиоподске фауне Црнољевице као и других локалитета биће предмет посебног рада.

ПРИКАЗ ФОСИЛОНОСНОГ ЛОКАЛИТЕТА

Локалитет доњокредних седимената на коме је сакупљена брахиоподска фауна налази се на северним падинама Сврљишких планина (Плеш) одмах иза задњих кућа села Црнољевица код јаког врела (сл. 1).

На геолошком профилу (сл. 2) могу се издвојити три пакета седимената.

Први пакет су слојевити и банковити биокластични кречњаци са слојевима дебљине 20–50 cm (сл. 2, 3). Биодетритус чине фрагменти љуштура шкољака, пужева, ехинида, бриозоа и дазикладацеа. Микропалеонтолошку асоцијацију чине ретки фораминифери: Neotrocholina sp., (cf. N. aptiensis Trifonova), Trocholina sp., Orbitolinopsis? sp., милиолиди; малобројне дазикладаце: Actinoporella podolica (Alth) Conrad. Praturion & Radoicic, Cylindroporella sp., Neomeris sp., Pseudoactinoporella fragilis Conrad, Pseudoactinoporella? silvaeregis Bucur, Suppiluliumella praebalcanica Bakalova, као и друге алге (Udoteacae: Boueina).

Други пакет чине лапоровити кречњаци дебљине 0,80 m (сл. 2, 3). У овим слојевима биодетритуса је знатно мање. Срећу се ретки ехиниди и бриозое, а и фораминифери су ретки и лоше очувани (Nezzazata sp. и Lenticulina sp.).

Трећи пакет укупне дебљине око 7 m чине мрки глиновити кречњаци са умереном количином биодетритуса од бриозоа, јежева и мекушаца и такође ретким фораминиферима (*Haplophragmoides* sp., *Nezzazata* sp. и др.).

Сакупљена макрофауна брахиопода, јежева, шкољака, гастропода и цефалопода налази се у сва три издвојена пакета. Поред одређених 13 врста брахиопода приказаних на табелама 1 и 2 одређена је и следећа макрофауна: јежеви (Holaster cordatus Dubois, Holaster intermedius Agassiz, Pseudodiadema grasi Desor, Psamechinus hiselyi Desor), шкољке (Rastelum rectangulare (Roemer), Aetostreon latissimum (Lamarck), Aetostreon crassinodosum (Antula), Mimachlamys robinaldina d'Orbigny, Neithea atava (Roemer) Neithea neocomiensis (d'Orbigny), Plicatula placunaea Lamarck, Pholadomya cf. glllieroni Pictet), пужеви (Pleuratomaria salevensis de Loriol) и цефалоподи (Eucymatoceras aff. plicatum Fitton).

СТАРОСТ БРАХИОПОДСКЕ ФАУНЕ ЦРНОЉЕВИЦЕ И СУСЕДНИХ ТЕРЕНА

У средишњим деловима Карпато-балканида источне Србије (Озрен, Девица, Сврљишке планине, Сува планина) у оквиру доње креде издвојена је серија представљена биокластичним кречњацима и лапоровитим кречњацима са карактерис-

тичном макрофауном. која је представљена шкољкама, брахиоподима, јежевима, пужевима и коралима. О старости ових седимената постоје различита мишљења.

Antula (1903) за фосилоносне седименте Црнољевице сматра да припадају отриву ("средњем неокому").

Petkovic (1930) из лапоровитих кречњака Суве планине одређује око 40 врста, углавном брахиопода, шкољака и јежева које приписује отриву.

Sucic (1953) из лапоровитих кречњака и лапораца Озрена и Девице описује 24 брахиоподске врсте и 2 подврсте, за које сматра да су отривске старости. Поред брахиопода приказује ехинидске, бивалвијске, гастроподске, коралске и цефалоподске врсте

Sucic (1967) из неколико локалитета, међу којима и Црнољевица, са северних падина Сврљишких планина из песковито глиновитих кречњака и лапораца одређује шкољке, јежеве и пужеве (брахиоподи, према овом аутору, мада најбројнији нису били одређени) за које сматра да припадају валендин-отриву.

Krstic & Danilova (1970) и Krstic et al. (1970) закључују на основу микрофауне да слојеви са брахиоподима, шкољкама и јежевима Црнољевице имају ургонски карактер и да "могу бити горњобаремске-доњоаптске старости".

Jankicevic (1978) такође сматра да су фосилоносни слојеви Црнољевице са брахиоподима горњобаремско-доњоаптске старости.

Mitrović-Petrović (1979-1980) из фосилоносних лапоровитих и песковитих кречњака Суве планине, у којима преовлађују врсте брахиопода нађене и у Црнољевици, одређује 12 врста јежева за које сматра да указују на баремско-аптску старост.

Jankicevic (1979–1980) сматра да је фауна брахиопода, шкољака и јежева, из биокластичних кречњака (лапоровити и песковити кречњаци) Суве планине, коју је већ описао Petkovic (1930), баремске старости. Преко ових слојева леже масивни и банковити кречњаци ("типични ургонски кречњаци") са пахиодонтним шкољкама горњег барема и доњег апта. Jankicevic (1979–1980) је први аутор који сматра да је фауна брахиопода, шкољака и јежева Суве планине, а која је веома блиска фауни Црнољевице, баремске старости.

У фауни Црнољевице преовлађују брахиоподи, затим следе шкољке, јежеви и пужеви. Шкољке углавном имају шире вертикално распрострањење од валендина до апта. Од цефалопода за сада је нађен само *Eucymatoceras* aff. *plicatum* (Fitton) (Antula. 1903) распрострањен у барему и апту западне Европе и Кавказа.

Овом приликом одређено је укупно 13 брахиоподских врста, чије је вертикално распрострањење у оквиру валендин-апта (табела 2). Девет врста има шире вертикално распрострањење, али све пролазе кроз барем. Две су познате из беријас-отрива, и оне вероватно имају веће вертикално распрострањење, што је чест случај на теренима источне Србије, а нарочито са јежевима (Mitrovic-Petrovic, 1979-1980). Две врсте је увео Antula (1903) и за сада су познате само из барема Карпато-балканида Србије. На основу брахиопода, као и друге макро фауне (шкољке и јежеви), није се могла одредити прецизнија старост фосилоносних слојева.

Анализом досадашњих података као и резултата добијених детаљним проучавањем брахиопода и микропалеонтолошких истраживања, намеће се закључак о баремској старости ових седимената. У прилог оваквом мишљењу иде и чињеница

да су у овим седиментима нађене дазикладаце: Pseudoactinoporella? silvaeregis Висиг и Suppiluliumella praebalcanica Вакаlova, као и чињеница да у микроасоцијацији нама правих орбитолина (Palorbitolina) које са великом сигурношћу указују на доњи апт.

ПАЛЕОЕКОЛОГИЈА И ПАЛЕОБИОГЕОГРАФИЈА

На основу карактеристика седимената (биокластични кречњаци, лапоровити кречњаци и глиновити кречњаци) из којих потичу брахиоподи, може се сматрати да је дно било прекривено финим муљем. Такође је запажена седиментација финог, ситнозрног кластичног материјала, која вероватно указује на непосредну близину обале.

Од представника теребратулида Musculina santaecrucis, Loriolithyris russillensis, Sellithyris carteroniana и S. essertensis поседују релативно велики форамен. "Waldheimia (Eudesia)" timacensis и Dzirulina pseudojurensis имају љуштуре мањих димензија, па сразмерно томе и мање форамене. Поред брахиопода у великом броју налазе се спонгије, корали, јежеви (Holaster, Pseudodiadema, Psammechinus, представници спатангида), шкољке (нарочито су честе љуштуре Rastellum rectangulare, затим Exogira, Neithea, Perna, Plicatula, Cucullaea, Pholadomya), пужеви и бриозои за које су терсбратулиди били причврніћени током целог живота.

Од ринхонелида константовани су представници само једног рода – *Cyclothyris*, за које Ager et al. (1972) сматрају да живе само на муљевитој (финозрној) подлози. Ринхонелиди овог рода насељавали су муљевито морско дно унутрашњег сублиторала. Млади примерци су били причвршћени за подлогу помоћу дршке, а одрасли примерци који су лежали дорзалним капком према доле поседују веома мали форамен, који указује на веома танку дршку, која је служила да задржи индивидуе у месту за време дејства јачих подводних струја. Ово је такође примећено и код неких брахиопода који су причвршћени коренастом дршком за седимент, као што је случај са *Terebratulina retusa* (у Surlyk, 1972) и *Cretirhynchia limbata* (у Simon, 1998).

Биокластични кречњаци садрже фосиле који припадају различитим популацијама плитководне средине, отвореног или делимично заштићеног шелфа (унутрашњи сублиторал).

Палеонтолошки садржај слојева горњег дела профила садржи спикуле спонгија и лентикулине који указују на продубљавање и мирнију средину, испод нивоа таласа.

Материјал који испуњава унутрашњост брахиопода је исти као онај у коме су брахиоподи нађени, што указује да су фосилизовани у средини у којој су и живели.

У брахиоподској фауни присутне су индивидуе различитог узраста са оба канка и са ретким механичким повредама. Није нађен ни један примерак са одвојсним капцима. Индивидуе су различито оријентисане (није примећен никакав доминантни правац) и без сортираности по величини. Све ово може да укаже да је ориктоценоза вероватно претрпела само краћи постмортални транспорт.

Врсте Cyclothyris desori, С. gillieroni, С. ranauxiana, С. rostriformis, Loriolithyris russillensis, L. valdensis, Musculina sanctaecrucis, Sellithyris carteroniana, S. essertensis и Dzirulina pseudojurensis нађене у Црнољевици су широко распрострањене дуж северног обода Тетиса и веома су сличне са доњокредном фауном Француске и Швајцарске Јуре (Јура фауна – Middlemiss, 1984; Субтетиска фауна – Michalik, 1992;

Gaspard, 1999). Изузев две нове Антулине врсте све остале су познате из већ поменуте фауне Јуре.

ЗАКЉУЧАК

Користећи савремену методу проучавања брахиопода која обухвата анализу спољашње као и унутрашње грађе, извршена је ревизија брахиоподске асоцијације из седимената доње креде код села Црнољевице.

Нова метода је први пут коришћена за проучавање доњокредних брахиопода код нас. То је омогућило да се поуздано одреди 13 брахиоподских врста које углавном имају шире вертикално распрострањење, али као асоцијација упоређена са другим локалитетима и анализом друге пратеће фауне и микрофлоре дошло се до мишљења о баремској старости седимената Црнољевице одакле потиче брахиоподска фауна. Извршена је ревизија брахиопода са истог локалитета које је описао Antula (1903).

Захвалност. Искрено се захваљујем проф. др Ј. Јанкичевићу на корисним саветима, др Р. Радоичић на одредби микрофауне и микрофлоре, проф. др Д. Рабреновићу и проф. др В. Радуловићу на помоћи при сакупљању фосилног материјала. Проф. др В. Радуловићу захвална сам на упознавању унутрашње грађе брахиопода и помоћи при идентификацији макрофауне.

РГАТЕ І ТАБЛА

Fig. (Сл.) 1. Cyclothyris desori (de Loriol) RGF 25/259. Cyclothyris gillieroni (Pictet) Figs. (Сл.) 2, 3. 2. RGF 25/282. 3. RGF 25/279. Cyclothyris pancici (Antula) Figs. (Сл.) 4, 5. 4. RGF 25/288. 5. RGF 25/289. Fig. (Сл.) 6. Cyclothyris renauxiana (d'Orbigny) RGF 23/24. Cyclothyris rostriformis (Roemer) Figs. (Сл.) 7-10. 7. RGF 24/88. 8. RGF 25/244. 9. RGF 25/229. 10. RGF 25/237. Figs. (Сл.) 11-13. Loriolithyris russillensis (de Loriol) 11. RGF 24/58. 12. RGF 24/59.

13. RGF 25/24.

РГАТЕ ІІ ТАБЛА

Fig. (Сл.) 1.	Loriolithyris valdensis (de Loriol) RGF 25/22.
Figs. (Сл.) 2, 3.	Musculina sanctaecrucis (Catzıgras) 2. RGF 22/13. 3. RGF 24/51.
Fig. (Сл.) 4.	Sellithyrīs carteroniana (d'Orbigny) RGF 21/6.
Fig. (Сл.) 5.	Sellithyris essertensis (Pictet) RGF 25/49.
Figs. (Cn.) 6, 7.	"Waldheimia (Eudesia)" timacensis Antula 6. RGF 25/19. 7. RGF 25/16.
Fig. (Сл.) 8.	Oblongarcula ? equisita (Pictet & de Loriol) RGF 23/48.
Fig. (Сл.) 9.	Dzirulina pseudojurensis (Leymerie) RGF 25/37.

All specimens are from the Barremian of Crnoljevica, Svrljiške Planine Mts., eastern Serbia. Figures are in natural size. Each specimen was coated with ammonium chloride before photographing. All figures: a = dorsal view, b = ventral view, c = lateral view, d = anterior view.

Photographs by V. Radulovic.

Сви примерци потичу из барема Црнољевице, Сврљишке планине, источна Србија. Фотографије су дате у природним величинама. Сваки примерак је запрашиван амонијум хлоридом пре фотографисања. Код свих примерака приказани су: а = дорзална страна, b = вентрална страна, c = бочна страна, d = предња страна. Фотографија: В. Радуловић.

